

VÁŽENÍ ČTENÁŘI,

držíte v rukou 1. číslo 2. ročníku novin LAMBDA. Noviny neskončily, ale pokračují. Neočekávané se stalo skutečností. Těm, kteří se podíleli na zrodu těchto novin v loňském roce, patří poděkování za to, co udělali dobře. Tento kolektiv se rozpadl. Někteří členové bývalé redakce jsou hluboce zklamáni na duši, stáhli se do vlastní ulity a věnují se plně činností, které přinášejí uspokojení a zisk pouze jim samotným. Jiní se realizují jinak a jinde, např. v redakci krajských novin či v komerčním sdružení LEGA. Ti zbylí přemýšlejí, jejich názory a činy nenabýly dosud konkrétní podoby.

Tyto noviny byly obnoveny díky pochopení a obětavé činnosti několika lidí, kteří sice mají jiná občanská povolání než žurnalistiku, ale nechtěli dopustit, aby vydávání novin LAMBDA skončilo po prvním ročníku nemaje přímého pokračovatele na odpovídající úrovni a věnovali tedy svůj volný čas tomu, aby měli co číst i v tomto roce nejen stovky členů Svazu Lambda, ale i další stovky příznivců roztroušených po celé republice.

Nakladatelství Panorama /nyní Orbis/ se nepodařilo vydat od ledna 1991 dlouho ohlášený a v tisku i předem inzerovaný časopis Lambda Revue. Není dosud jisté, zda časopis vůbec vyjde, pokud ano, tak kdy a v jaké podobě. Nevíme, podaří-li se redakci vyřešit problém nízkého zájmu o připravovaný časopis ze strany předplatitelů i PNS, podaří-li se jim vydat za co možná nejnížší cenu co nejvyšší a přitom rentabilní náklad, udržet si kvalitu a dlouhodobější zájem čtenářů, poprat se s technickými problémy i „porodními bolestmi“, které provázejí vše nové.

Proto chceme i nadále vydávat původní noviny, i když v poněkud jiné úpravě. Ani

my nejsme totiž zbaveni potříz a problémů. V našich novinách tedy budete moci číst zprávy, informace, verše i literární příspěvky, Vaše dopisy, inzeráty na seznámení a různá sdělení.

Jaký bude obsah novin LAMBDA, jaká bude jejich pestrost, čtivost a tedy i přitažlivost, záleží také na vás. Napište nám o životě v různých místech republiky, napište nám svoje zážitky osobní i z akcí Svazu, názory, nabídněte svoje verše i literární příspěvky. Vaše dopisy pečlivě přečteme a s některými se setkáte i na těchto stránkách.

Očekáváme s nadějí, že i ostatní základní a oblastní organizace Svazu nám napíšou o tom, co se u nich děje, a sdělí nám s dostatečným časovým předstihem plánované akce, na něž kromě „domácích“ chtějí pozvat i hosty z větší dálky, všechny ostatní příznivce a zájemce o jejich činnost.

Realita každodenního života kolem nás je nyní tvrdá. Dotýká se to nejen našich plánů a přání, ale i finančních možností. Zvýšení cen papíru, tiskařských prací a dalšího materiálu, zavedení nových daní, to vše zvýšilo i náklady na výrobu našich novin. Měli bychom tedy prodat co největší počet výtisků, aby se i při zvýšení ceny jednoho výtisku výroba novin alespoň rentovala. Ani my si nemůžeme dovolit dělat v současné době něco ztrátového.

Věříme, že tyto řádky pochopíte, podpoříte existenci a význam novin LAMBDA pro naši sociální menšinu nejen tím, že je budete nadále kupovat, ale i pomůžete rozšířit základnu jejich předplatitelů a příznivců.

Redakční kolektiv

PŘÍCHOD

*Lipovým listím a jedlovým chvojnám
jsem vyzdobil dveře na počest Tvoji.*

*Vystrojil stoly, jak na velké svátky,
abych tě ucítil, až přijdeš zpátky.*

*Ustlal jsem lůžko peřinou bílou
na přivítanou, jak pro svoji milou.*

*Polibky střádal jsem, i horoucí stisky,
pro ten den jediný, pro ten den blížký.*

*Po dnech rozluky, šlehané křivdy,
pro ten den jediný, jenž nepříjde nikdy.*

CITÁTY

Je to jedna ze zjevných společenských nespravedlností, jestliže kulturní úroveň vyžaduje od všech osob tentýž způsob sexuálního života, který se jedním díky jejich konstituci bez námahy daří realizovat, zatímco jiným ukládá největší psychické oběti. Tato nespravedlnost bývá ovšem většinou potlačena tím, že se lidé těmito morálními předpisy neřídí.

Sigmund Freud

Přijmout sám sebe je podstatou morálního problému a jádrem veškeré životní filozofie. Že sytím hladové, odpouštím svým vinskům či dokonce miluji i své nepřátele ve jménu Krista - to vše jsou nepochybně velké ctnosti. Cokoli učiním nejmenšímu z bratří, učiním samému Kristu. Co když ale zjistím, že nejmenší z bratří, nejubožejší ze všech žebráků, nejnestoudnější ze všech hříšníků, nejhorší ze všech nepřátel - je ve mně samém, a že mě samému je nejvíce zapotřebí projevů mé vlastní dobroty - a že já jsem ten nepřítel, kterého je třeba milovat - co pak?

Carl Gustav Jung

JSME LEPŠÍ?

Začínáme žít svobodněji. Už se tolik nebojíme. Stále však jsme trnem v oku mnoha spoluobčanů, hlavně těm ne vždy vhodně informovaným. Zdrojem informací jsou jim zejména masové sdělovací prostředky. Záleží tedy na tom, jak se o naši menšinu píše a hovoří.

Donedávna se o homosexuálech psalo téměř výhradně jen v souvislosti s trestnou činností. Kolikrát nezáleželo ani na tom, na jaké straně práva náš člověk stál. Často bylo možno z tónu článku vyčíst, že i oběť násilného činu si vlastně svůj „osud“ zavinila sama, protože byla taková.

Podobného nemístného členění lidí na heterosexuály a homosexuály nejsme ušetřeni ani dnes. Nechvalnou proslulost v tomto ohledu získala například „Večerní Praha“. Ta velmi často výraznými titulky kriminální rubriky oslavuje loupež či vraž-

du spáchanou na homosexuálově, dává trestný čin do nelogické přičinné souvislosti s odchýlnou pohlavní orientací. Veškeré takto laděné příspěvky jen přilévají oleje do ohně a zaměřují postoje značné části veřejnosti vůči nám.

Cítíme se oprávněně rozhořeni. Nenecháváme popsané prohřešky proti novinářské etice bez povšimnutí. Členové koordinačního výboru využívají všech vhodných příležitostí k oprávněným protestům. Tolik nám přece záleží na tom, abychom se již nemuseli setkávat s diskriminujícími odsuzováními.

Nezůstáváme jen u obrany. Snažíme se naklonit si veřejnost na naši stranu i jiným způsobem. Píšeme pravdu o nás, vysvětlujeme. Někdy nám pomůže citlivý redaktor a zařadí do rozhlasu (např. „Mikroforum“) a v poslední době stále častěji i do televize, docela zajímavou besedu či jiný, převážně osvětový pořad. A tam kolikrát promluví i někdo z nás. A autory příspěvků do novin, nejen do naší Lambdy, už dávno nemusíme počítat na prstech.

Působíme však vždy na veřejnost vhodně? Vypůjčíme si třeba jméno někoho slavného a napíšeme, že to byl homosexuál. Neobávám se, že bychom tím onomu velikánu ublížili. Je už dávno po smrti, lidstvo si ho cení za jeho dílo a pokud by se přece jen našel někdo, kdo by po jeho jménu štkěl nadávkou pro jinou orientaci, nijak to význam oné osobnosti nesnižuje.

Pomůže však taková zmínka nám? Myslím, že mnoho také ne! Vždyť jsme tady zmotali opět něco, co spolu vůbec nesouvisí! Copak ten a ten učinil tolik objevů právě proto, že byl homosexuál? Není to stejně unáhlený „vývod“, jako že pachatel vraždil proto, že nebyl heterosexuál?

Píšme tedy pravdu. Ve vyprávění o významné „naší“ osobnosti nemusí chybět zmínka o jejich sklonech, pokud má v příslušném literárním stylu své opodstatnění. Jinak by šlo o chlubení se cizím peřím. A to přece nechceme! Nebyla by to totiž ta nejsprávnější obrana proti osočování!

(db)

Sdružení skupin Lambda v Polsku

Polský měsíčník OKAY přinesl na svých stránkách informaci o spojení polských skupin homosexuálních mužů a žen do Sdružení Lambda a výzvu Lambdy ke spolupráci.

Cílem sdružení skupin Lambda v Polsku, založeného gayi a lesbičkami je:

- šíření společenské tolerance homosexuality,
- utváření pozitivního vědomí homosexuálních mužů a žen,
- propagování zásad chování zabráňujícího nákaze virem HIV,
- součinnost se státními orgány a společenskými organizacemi v oblasti prevence a boje s AIDS.

Z článku uvádíme: Naším členem se nemusí stát jen osoba homosexuální. Stačí být tolerantním a přijmout naše cíle, které jsou založeny na respektování odlišnosti, na touze umožnit lidem seberalizaci a nalezení vlastní identity a zároveň na vědomí závažnosti problémů, které přináší virus HIV, a které musí řešit celá společnost.

Sdružení Lambda nevzniklo s cílem propagovat homosexualitu, poněvadž je to podle našeho mínění obtížnější způsob žít v netolerantní společnosti. Není však možné popírat fakt, že homosexuální osoby, ženy stejně jako muži, byli vždy součástí společnosti bez ohledu na to, zda postoj společnosti byl tolerantní nebo negativní. Neexistují žádné důkazy toho, že počet homosexuálních osob je možné zvyšovat nebo snižovat pomocí restriktivního půso-

bení, společenského nátlaku, sužování a vysmívání se jim nebo jejich odmítáním. Místo toho lze velmi střížit život všem, kteří jsou takto jiní.

Přiznáme-li, že jde o stálou populaci, která představuje podíl kolem 5 % všech lidí, uvědom si, že ze dvaceti Tvých známých je jedna nebo jeden jiný, a to bez ohledu na to, jestli o tom víš nebo ne. A homosexualita se neomezuje jen na určité společenské skupiny, kde je obecně předpokládáme, gay není jen holič, tanečník a číšník, ale často sportovec, duchovní, profesionální voják. Více nebo méně zjevně gayové a lesbičky jsou všude.

Mylná jsou rovněž různá varování, neboť nepodporujeme pornografii, jsme proti svádění nezletilých, neakceptujeme prostituci a naše osvětová a uvědomovací činnost je daleka sexuální nevázanosti.

Naproti tomu plně uznáváme polské zákonodárství, které nikdy nebylo restriktivní k odlišnosti a možná to mnoho lidí překvapí, ale kategorii homosexuality neobsahuje.

Přes příznivou právní situaci se polské homosexuální hnutí mohlo zorganizovat teprve nyní. Ve světě působí od roku 1978 ILGA /International Lesbian and GAY Association/, jejímiž plnoprávními členy jsou skupiny homosexuálních mužů a žen /Filo - Gdansk, Varšavské hnutí homosexuálů - Varšava a Etap - Vroclav/, a které vytvořily Sdružení „Lambda“.

Jsme si vědomi toho, že se nacházíme na počátku cesty, která musí vést ke společné toleranci a mnoho teď záleží na nás všech a osobně na každém z nás. Jako vždy máš volbu: můžeš žít dále ve lži, kla-

mat své nejbližší, přetvařovat se sám před sebou, že „přece to na mě není vidět“ nebo můžeš udělat „coming-out“ - vyjít ze svého společenského a psychického vězení, přidat se k nám a začít otevřený život plnoprávného a vnitřně identifikovaného člena společnosti.

Nevměšujeme se do erotického života našich členů, je to jejich soukromá záležitost. Naše činnost začíná tam, kde se objevují společenské a právní problémy, problémy zdravotní osvěty a hledání vlastní identity.

Psychosociální odlišnost neurčuje vyčerpávajícím způsobem osobnost člověka. Jsi-li jiný, měl by ses bát spíše viru HIV, než sebe samého.

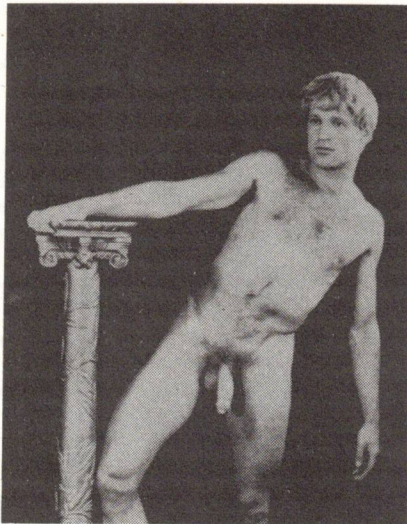
Budeš-li s námi a pomůžeš nám v realizaci našich cílů, pomůžeš též sobě a Tvým blízkým.

/přeloženo z měsíčníku Okay č. 1/90/

---

*Milý můj, dnes budu věřit v tebe,
neb v něco věřit musím,
a já dnes nevěřím
ani v sama sebe.*

*Budeš mým náhradníkem
pro dnešní den
Kdykoliv na tom budeš stejně
a nebudeš věřit
v sama sebe
můžeš si mne půjčit
tak jako já
dnes tebe.*

GAY - GAMES 1990

Poslední světové hry homosexuálních sportovců se konaly v kanadském Vancouveru ve dnech 4. - 11. srpna 1990. Vancouver je největší kanadský přístav na tichomořském pobřeží a má cca 600 000 obyvatel /s předměstím cca 1 500 000/. V západní části města mají homosexuálové svou čtvrť, kde mohou /na rozdíl od ostatních částí města/ spolu otevřeně a svobodně žít.

Světových her, organizovaných na zcela amatérském základě, se zúčastnilo na 7 500 sportovců a sportovkyň z 25 zemí světa, kteří bojovali o medaile v 28 druzích sportu. Hry byly současně velkým společenským a kulturním setkáním homosexuálních občanů z celého světa a nechyběly na něm i soutěže v tanci, dále pak i přehlídka divadelních her a filmů s homosexuální tematikou.

Slavnostní zahájení, kterého se za účasti 20 000 diváků účastnili všichni sportovci, bylo velkolepou přehlídkou díky nápaditému oblečení sportovců, živých obrazů, které vytvořili na ploše stadiónu. Následoval koncert 160členného orchestru a 400členného sboru, složeného z účastníků her.

Výkony samy o sobě nebyly v porovnání

se světovými rekordy nijak vynikající, jak ukazují nejlepší výkony např. běh na 10 000 m - 32:21,00 min., nebo maratón 42 km za 2 hod. a 33 minut. Her se nezúčastnili žádní z renomovaných známých sportovců, i když je i mezi nimi řada homosexuálů. Nejlepší 3 závodníci v každé disciplíně byli odměněni medailami podobně jako při Olympiádě a nejlepší výkony jsou vedeny jako světové rekordy těchto her. Za zaznamenaní stojí to, že muž postižený AIDS dokázal zaběhnout jako první takto nemocný maratón.

Ani tato slavnost se však neobešla bez provokací vůči účastníkům her. Zde je nutno ocenit postoj městské správy, která hanlivé nápisy na zdech domů ihned odstraňovala. Bandy nezletilců napadly a zranily několik účastníků her za bílého dne. Tři příslušníci fanatické náboženské sekty vyzývali před stadiónem k zákazu her a strašili všemi možnými katastrofami, které Bůh přivolá na Vancouver. Po celou dobu her však bylo velmi pěkné počasí a hry se po všech stránkách vydařily.

Další, 4. světové hry se mají uskutečnit v roce 1994 v New Yorku, pro rok 1998 se uvažuje o tom, že pořadatelem bude hlavní město Německa Berlín.

„Pavlé! Pavlé!“ zavolal jsem za blonďatou hlavou v proudu chodců. Otočil se.

„Pavle, mám fotky z Prahy!“

„A to si je budeme prohlížet na ulici?“ zeptal se, když přišel ke mně.

Mraky plné vody hrozily lijákem.

„Tak jdeme k nám“, navrhl jsem. „Do neděle jsem sirotek, máma jela k babičce.“

Souhlasil. Za pár minut už jsme seděli u nás v obýváku. Pavel si prohlížel fotografie z našeho výletu do Prahy. Byly tam obě poslední třídy naší školy.

PRVNÍ DEN CESTY

„Hele, Novotňák! A jak se šklebí!“ smál se.

„Však ho znáš, je to šašek. A tady jsi ty pod svatým Václavem.“

Vzal mi fotografii z ruky. Pozorně si ji prohlédl a řekl: „Umíš fotit. Nevím, jak to děláš, ale jsem tady hezčí než ve skutečnosti.“

„A tady máš Vendulku! To je čumáček!“ Podal jsem mu další obrázek. Pavel se usmál.

„Jo, Vendula! Jak po mně celou dobu jela! Táhla se za mnou, musel to vidět každý.“

Měl pravdu. I třídní Pecina si toho všiml a měl z Venduly legraci. Nevadilo jí to. Jen když byla Pavlovi co nejbližší.

„Pustím gramofon“, nabídl jsem, když jsme si prohlédli fotografie. Pavel souhlasil. Pustil jsem ZED skupiny PINK FLOYD. Lbila se mi. A chtěl jsem se pochlubit přírůstkem v diskotéce. Seděli jsme mlčky, poslouchali jsme hudbu, za oknem se zatím setmělo a spustil se déšť. Když jsem otáčel desku, Pavel řekl: „Máš tady horko, otevři okno“. Přitom si přetáhl svetr přes hlavu a jen v tričku se pohodlně zabořil do opěradla pohovky. Svítila pouze lampa nad akváriem. V měkkém světle jsem uviděl Pavlovy svalnaté ruce, široká

ramena a štíhlý, pevný pas. Uvědomil jsem si, že mi ten pohled působí radost, že jítíť můj dech. Cítil jsem tep svého srdce, naléhavý a vzrušený. Jak to, že se chci dotýkat těch pevných paží, hladit je, být jimi sevřen v objetí? Jak to, že cítím v dlaních horko a žízeň? Proč chci, aby Pavel otevřel oči, usmál se na mne a dovolil mi přisednout? Divoký, náhlý oheň. Divoký zmatek radosti a otázek.

Nebylo to poprvé. Už několikrát mě přepadla touha Pavla obejmout, políbit, ale vždycky jsem se zároveň polekal. Co kdyby mě pak už nikdy nechtěl vidět? Co kdyby se mi vysmál? Vyrůstali jsme spolu, měli své skryše, společné cesty za dobrodružstvím, společná tajemství a sny. Pavel byl na mé straně, když hrozila pořádná pranice. Pomáhal mi proplout úskalími matematiky, já mu to oplácel v češtině. Jeho táta uměl, když byl Pavel docela malý. A já znal tátu taky jen z fotografií. Byli jsme Robinson a Pátek, Old Shatterhand a Vinneta. Byli jsme bráškové. To bratrství rostlo mezi námi. Sílilo a košťalo jako mladý stromek. Proto jsem se bál dát najevo, že i mé tělo se raduje, když je Pavel nablízku.

Teď však bylo vzrušení příliš silné, srdce se mi dralo z hrudi, všechny obavy a otáz-

ky spláchnula moje krev, probuzená dosud nepoznanou radostí. Deska dohrála a zastavila se, jen déšť řápal po parapetu bojsýma nožkama a Pavel byl blízko.

Sedl jsem si k němu a měl jsem pocit, že musím slyšet, jak mi bije srdce. Dlouho jsem seděl bez hnutí a sbíral odvahu. A pak jsem vzal do dlaně jeho ruku a on otevřel oči. Nevypostil svoji dlaň, nezačal křičet. Usmál se a řekl: „Ty myslíš, že nemám oči? Blázínku!“

Přítiskl mě k sobě a svoji odvahou zboursal poslední hráz. Vedl mě údolními něhy a jasu. květovanými loukami, veselými písničkami potoků, byl tam jen on a já, světlo a naděje života, který začíná, a žízeň našich rtů.

Oheň vzplál a dohořel, ale plamínky zůstaly a naše dlaně si měly stále co říci. Šťastná ústa se stále znovu hledala a nacházela.

Za oknem šuměl déšť, blikala světla aut a my jsme leželi vedle sebe tiše a šťastně. Vyvedeni z vězení jednoho strachu, osvobození od zmatků, mohli jsme vykročit. Nevěděli jsme mnoho o životě, jen jsme tušili, že na naší cestě bude kvítí i kamení. A nebudeme ušetřeni ničeho lidského.

- jj -

Ženy ženám

- tak se jmenují informační listy 2. ZO Lambda Praha, které poprvé vydala redakce ženské sekce 10. 1. 91 pro členky Svazu a ostatní zájemkyně.

Dnes Vám přinášíme výtah z obsahu 1. čísla Info listů. Přejeme redakčnímu kolektivu /Janě, Karle a Marcelce/, aby měly o čem psát a sklidily příznivý ohlas u čtenářek. Na otázku „Co máme dělat, jak máme v Lambdě pracovat?“ odpovídá Karla v Info listech:

„Když jsme přicházely na první schůzky, seděly jsme a čekaly, co pro nás Lambda udělá. Seděly jsme a seděly a Lambda nedělala podle našeho názoru nic. Pravda, muži si organizovali společné výlety, kterých se účastnili mužští zájemci, měli svou knihovničku, vlastně soukromou „linku důvěry“, každých 14 dní klubová setkání, z větší části distribuovali Lambdu, do které z 90% přispívali oni, pořádali společné večery s programem Na Homolce, parník, na podzim festival videofilmů a mnoho jiného. V politickém životě působili na parlament ve snaze o odstranění paragrafu 244 trestního zákona, v současné době se snažili prosadit působením na parlament dodatek do Ústavní listiny lidských práv a svobod, který se výslovně týká práv homosexuální menšiny a bude podkladem pro novou ústavu, pracují ve vládní komisi pro AIDS, spolupracují s Helsinskou konferencí, která probíhá v Praze, byli spoluvůdci SOHO, které je tolik důležité pro jednotu naší menšiny v celé republice, atd.

Některých těchto činností či akcí jsme se účastnily i my, jiné jsme s nezájmem pominuly. A dál říkáme „Lambda pro nás nic nedělá“. Zdá se, že oblíbená výmluva „po tolika letech totality, kdy nám pořád někdo říkal, co máme a nemáme dělat a jsme proto nesamostatná a neschopná“, pro naše muže tak docela neplatí.

Proč? Navrhnou několik odpovědí:

- nescházejí se jenom v hospodě u neplodných řečí
- průměrná vzdělanost je vyšší
- znalost jazyků je nepoměrně vyšší
- jejich jednání je věcnější, lépe si předávají informace
- jsou schopnější brát svůj vlastní život do svých rukou, uvědomují si, že za ně nikdo nic neudělá

Díky tomu, že jsme jako homosexuální ženy v minulosti „neexistovaly“ a mnohé se dodnes takto tváříme, vykazují naše ženy relativně vůči zbytku ženské populace tyto rysy:

- jsou nezralé v citové oblasti, resp. dozrávají později,
- připisují svému sexuálnímu zaměření zbytečně velkou důležitost

Turistika s Lambdou

Při 1. ZO Lambda Praha zahajuje činnost turistický kroužek. Nazývá se „Želvy“, plánuje pořádání výletů o sobotách a weekendech. Jako první po dlouhé zimě, kdy jsme lenořili, uspořádá dne

16. března /sobota/ procházku údolím Šáreckého potoka. Sraz v 10,00hod. na konečné tramvaje č. 26 v Dolní Liboci. Trasa vede od koupaliště Džbán ke koupališti Divoká Šárka, k památnému dubu, kde prý zrádná Šárka, tajná agentka dik-

- následkem toho leckdy zanedbávají svůj osobní rozvoj a nekonstruktivně hnědí ve svých „problémech“

Homosexuální žena nemůže počítat s tím, že když se jí nebude chtít pracovat, vdá se a muž se o ni postará nebo jí aspoň zvýší životní a sociální status. Její povinností je vybavit se pro samostatný život získáním té nejvyšší kvalifikace, která je pro ni osobně dosažitelná, a to tím spíše, že bude možná sama muset podporovat svou partnerku. A pak, jak to dělají všichni lidé, pracovat na dalším osobním rozvoji četbou, studiem jazyků, pěstováním tělesné i obecné kultury.

Nejdůležitější naše činnost je to, že jsme vůbec členkami naší organizace, že jsme si uvědomily vlastní identitu a chceme za ní stát. Žena, která na svém rozvoji pracuje, brzy pozná, jaké má schopnosti a kde je její místo. Práce je vždycky dost, jen se o ni zajímat.

K tomu bych dodala ještě jednu osobní připomínku: buďme ve společném jednání ukázněné a odpovědné, dodržujeme dohodnuté, buďme na sebe náročné, ale buďme přitom k sobě laskavé a chápatelší, tak jak by se to od nás dalo vůči ženám očekávat.

Karla

tátorky Vlasty, vlákala do svých tenat dvorného rytíře Ctirada a zahubila pak nejen jeho, ale i celé vojsko. Dále trasa vede okolo 2 restaurací a asi po 6 km skončí na Jenerálce, odtud odjezd městským autobusem na stanici metra Dejvická. Trénovaní chodci mají možnost se stejnou trasou vrátit do Dolní Liboce. Výcházku vede Michal Rada.

6. dubna /sobota/ výlet k Bubovickému vodopádu a na Malou Ameriku. Sraz v 9.20hod u pokladu Smíchovského nádraží, odjezd v 9,45 do stanice Karlštejn. Při suchém počasí a tudíž vyschlých vodopádech je možno místo nich navštívit hrad Karlštejn. V této obci je několik restaurací, zvoucích k odpočinku a občerstvení. Chůze 9-10 km, návrat do Prahy mezi 17-19hod. Cena zpáteční jízdenky 16,00 Kčs /důchodci 8,00 Kčs/. Vedoucí rovněž Michal.

V dalších měsících počítáme s výlety:

- a/ Roztoky - Žalov - Levý Hradec
- b/ Litoměřice - Radobyl
- c/ táborák na Závisti
- d/ Koněpruské jeskyně
- e/ Poděbrady - Libice
- f/ Zákolany - Budeč - Okoř

Na schůzkách a vycházkách možno přijít i s vlastními návrhy na jednodenní výlety po Čechách.

Návrhy výletů na celý weekend:

- 1/ Děčín - Hřensko - Pravčická brána - Bad Schandau
- 2/ Železná Ruda - Černé a Čertovo jezero - Bayrisch Eisenstein
- 3/ Pernek na Šumavě - Plešné jezero - Eigen /Rakousko/ - táborák, projížďka po Lipně.

U těchto výletů chceme zjistit Váš předběžný zájem, abychom mohli zajistit ubytování v přiměřené ceně.

FEJETON

„Tosca, ty ještě žiješ?“ podivila se u bazénu Klouzandy /lázně Žižkov/ Královna Madagaskaru. - Váženému čtenáři musím vysvětlit, že obě „dámy“ pamatovaly počátek první republiky.

Milovnice oper, zvaná Tosca, prchala potom před nacistickou okupací, po válce se na krátkou dobu vrátila, aby potom utrkala ještě zběsileji před vlastními spoluobčany - leč okupanty majetku jejich rodičů, nejbohatších to Židů ve městě. Dnes žije již téměř půl století ve Vídni. Královna Madagaskaru tak romantické úprky nezažila. Byla vždycky rozvážlivější, díky genům po panu otci. Tatínek byl Rusín, přišel hned s prvními běženci v roce 1918 do Prahy, usadil se na předměstí a zahradničil. Do konce svého života se česky nenaučil. Ruštinu pomalu zapomněl. Leč Krá-

lovna Madagaskaru se v padesátých letech hrdě v každém kádrovém dotazníku hlásila ka svému „sovětskému původu“. Proto se měla celkem dobře a ač inteligence mdlé, zastávala posléze místo slušně placeného „naslouchače“. Jméno dostala už dávno pro svoje intimní styky se studenty barevné pleti a hlavně pro nesku-tečně odulé rty /ty snad podědila po Puškinově babičce.../.

A tak kamarádky usedly na lavičku u kulatého bazénu a vzpomínaly.

„Představ si, že Koloběžku umlátil nějaký nádražní pazdřra!“ - začala Královna.

„A ty se divíš?“ na to Tosca. „Ona byla vždycky postavená čelem k masám a k proletariátu speciálně!“

Konfidentka jenom polkla nasucho - takové věty slyšela nescíslněkrát z rozhla-

su i televize. A to kvůli slabým očím ne-vzala do ruky stranický tisk, který sice měla předplacený, jako uvědomělý úd veliké strany, ale písmena jí dělala obtíže.

„A nějakého dramaturga z Barrandova našli zavražděného a zamotaného v koberci. Byl prý už v rozkladu a jenom příšerný zápach upozornil, že...“

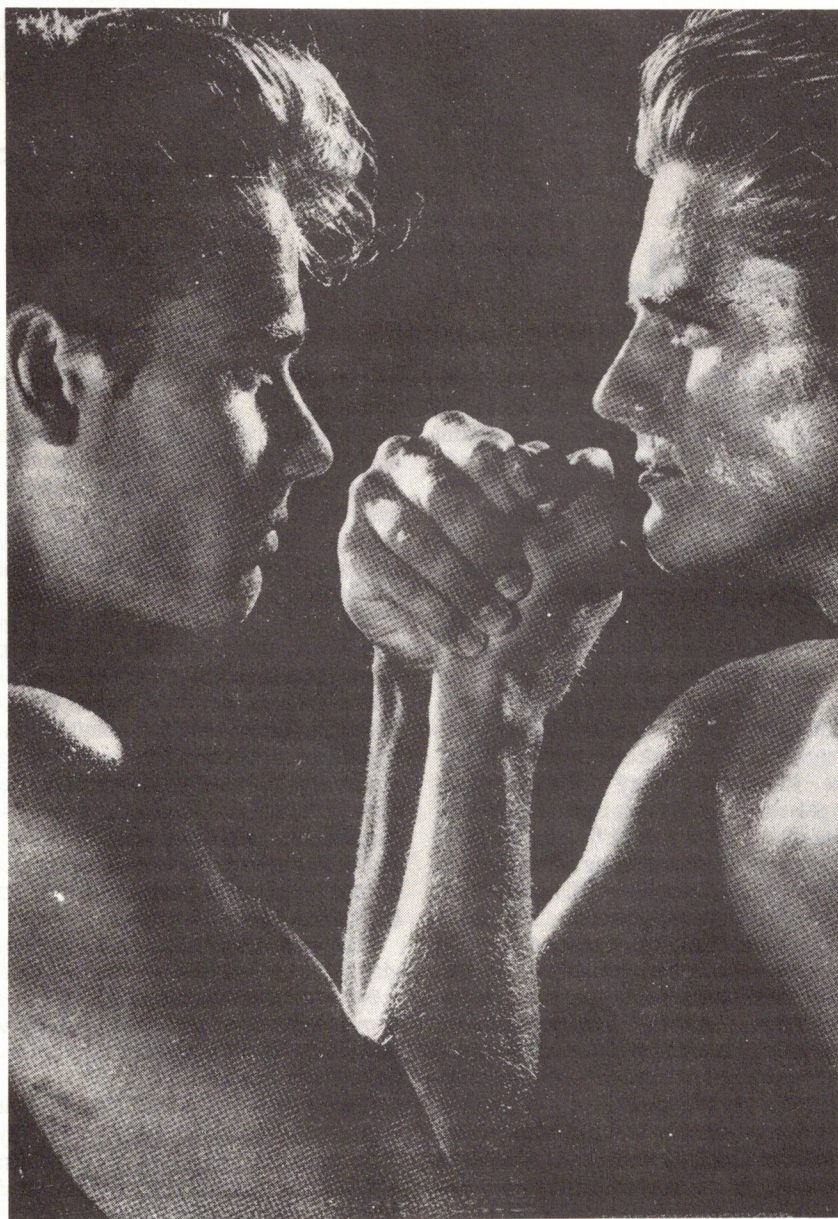
„No, to tam musejí mít pěkný bordel v kolektivu uklízeček!“ - odtušila vídeňanka. „To jistě schůzovaly o založení brigády soc. prc a přitom jim na rajóně hnil provedený soudruh!“

Zpravodajka na chvíli oněměla...ale bývalá profese jí nedala, aby neinformovala potěť.

„Vyhadují zaběhlé podniky z jejich léty ustálených míst!! Budou prý pronajímat všechno nějakým cizím kapitalistickým firmám!“

„A proč myslíš, že jsem tady?!“ - vstávajíc z lavičky odvětila ta, podle níž napsal Sardou svoje slavné drama a Puccini potom nesmrtelnou operu.

-ina-

FILM

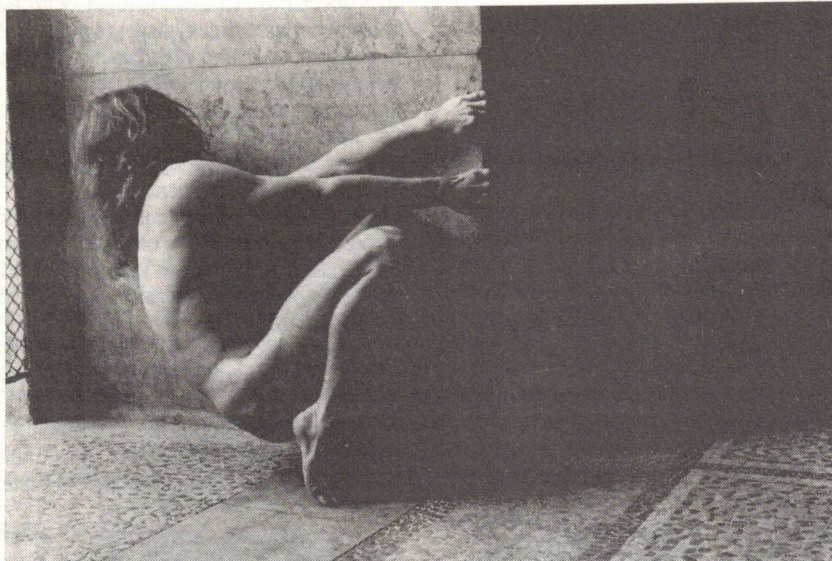
V rámci klubových pořadů uvádí 1. ZO Lambda Praha videofestival ze zapůjčených snímků z rakouské organizace HOSI Vídeň. Videokazety jsou ozvučeny v originále bez překladu. Na klubových pořadech v Praze je zajištěn simultánní překlad do češtiny.

Chceme vás seznamovat s promítanými snímky, např. TAXI ZUM KLO.

TAXI ZUM KLO
/Taxík na záchodky/

Produkcce: SRN 1980
Režie: Frank Ripplloh
Hrají: Frank Ripplloh, Bernd Broaderur, aj.

Režisér ve filmu vážně i s humorným podtextem popisuje životní zkušenosti homosexuálního učitele. Filmový Frank - učitel, je režisér sám /upozornil na sebe intimní zpodobění ve Sternu v roce 1978/ a film ho sleduje v poklidné domácnosti s jeho dobromyslným přítelem Berndem, i při jeho dobrodružných výletech na záchodky, kde hledá uspokojení v drsném sexu. Film se vyznačuje rafinovanou prací s kamerou a čistým střihem. Chronologie děje příběhu je přerušována erotickými vizemi, televizními šoty, úvahami o homosexualitě a sekvencemi ze starých pornofilmů. Je to dílo, které snad nejúplněji a nejzasvěceněji referuje o pocitech homosexuála a o jeho postavení ve společnosti. Film byl největší senzací roku 1980 v SRN. Jeho otevřenost a filmové kvality byly oceněny významnou cenou Maxe Ophulse.

Vybrali jsme pro Vás.....

/ze zahraničního tisku/

Od nenávisti k toleranci a rovnoprávnosti je ještě velmi dlouhá cesta. Jsou však národy, které ji prošly, především národy skandinávské. Právě Dánové zlegalizovali v minulém roce jako první na světě manželství osob stejného pohlaví a přiznali těmto svazkům, kromě adopce dětí, práva manželů. V červnu 1990 předložil vláde švédský Úřad zdraví a sociální péče projekt zákona o tzv. zaregistrovaném partnerství homosexuálů. Zákon dává partnerům právo stejného jména, dovoluje jim společné vlastnictví majetku a přiznává dědická práva.

/z polského měsíčníku OKAY č. 2/90 - ms -/

RAKOUSKO - Mládežnická skupina HOSI (=homosexuální iniciativa/ Vídeň rozeslala na školní rady 3 rakouských spolkových zemí nálepky ve tvaru srdíčka s textem: „Nejsi sám /sama/

VŠESTRANNÝ REVOLUCIONÁŘ

Snad každý, kdo prožil školní léta v uplynulých čtyřiceti letech, se seznámil s dílem Stanislava Kostky Neumanna. Socialistická škola vyzdvihovala především tu část básnickovy tvorby, která měla výrazně revoluční charakter. Neumannova bojovná poezie je tedy všeobecně známa. O tu nám dnes však nejde. Neumann byl totiž současně i výborným znalcem přírody a lidí, zejména jejich společenských vztahů.

Tato oblast autorova díla je již méně známa. Kdo například četl Neumannovu polemiku k otázkám smlouvy manželské „Láska a zdravotnictví?“ Měl někdo příležitost alespoň zalistovat v šestisvazkových „Dějích lásky“ s více než dvaapůl tisíci stranami, které sám autor nazval „populárními obrazy z dějin snubnosti, manželství a prostituce od pravěku až po dobu nejnovější!“ vydaných v letech 1925 až 1927? Nebo podobnou práci „Dějiny ženy“ /1862 str., 4 svazky, 1931-1932/? Škoda, že doba, plná zostřujících se politických bojů, nenechala tak pilného autora dále bádát v dějinách lidského rodu. Dočkali bychom se možná i průvodce dějinami muže.

Málokomu se asi také dostal do ruky jediný Neumannův román „Zlatý oblak“. A kdo knížku otevřel, těžko ji asi dočetl do konce. On to je totiž román velmi nepovedený. Postrádá snad všechno, co dělá ro-

mán románem, chybí tu zajímavý děj, několik epizodních postav se tu mihne jen proto, aby pozdravily monopolně ústřední dvojici. Ta žije v naprosté shodě, přesněji řečeno, Marion soustředěně naslouchá nekonečnému Jindrovu monologu a jen občas jej nesměle přerušuje přitakáním. Čtenář tu nenalezne sebemenší dramatickou zápletku, natož aby se dočkal rozuzlení nějakého konfliktu. A přesto se tu skrývá pro nás nečekané překvapení.

Kdo se prokouše pralesem úvah o umění, společnosti a o jakémsi moderním vztahu muže a ženy až do deváté kapitoly, narazí na Jindrovo vyprávění o Pavlu Konrádovi, který „...hledá lásku a přátelství... ono teplo, bez něhož někteří lidé živoří nebo živořili by jako tropické rostliny za severními okny...Přírodě je to jedno, hledá-li ji muž v muži nebo v ženě, a nám to může být také jedno...Heterosexuální nebo homosexuální, obé je z vůle přírody a nemá být pro lidi předmětem posměchu, zlosti, pomluvy, pokryteckého rozhořčení nebo legální persequce, pokud je soukromou radostí, která nikomu přímo neublíží...“ A dále: „...v nepokročilých zemích... domnívaj se zákonsky, že jest jejich povinností mluvit také do této věci, tak dokonale soukromé, a čím soukromější tím lépe, a paragraf, který zakazuje toto „nepřirozené smilstvo“... jest pravým viníkem všeho zla s homosexuali-

ty spojeného“ korupce, vyděračství, skandálu.

Nechce se ani věřit, že tohle napsal autor, známý jako zarputilý proletářský básník, že tohle napsal někdy začátkem třicátých let v republice, jejíž trestní zákoník tehdy obsahoval letitý § 129, hodnotící homosexuální styk jako „smilstvo proti přírodě“!

Čtíme ale ještě kousek dál: „... v tom vězí právě nesmyslnost této legální péče, zákon zakročuje obecně jen ve skandálních případech, které sám zavínil, kdežto pokojně naše spoluobčany homosexuální ponechává... pod tajným dozorem policijním jako politiky režimu nepohodlné nebo sociální buřiče. ...Heterosexuální lidé napášou se z erotických a pohlavních důvodů tisíckrát více zločinů a nikoho přece nenapadne předem policijně střežit pohlavně dospělé lidi „normální“!

Následuje dlouhá úvaha o čistotě, individuálních pohnutkách, vedoucích nesnášlivé občany k odsuzování vztahů mezi lidmi stejného pohlaví. Tu však nechejme zvdávému čtenáři. Knížku jistě objeví v některé knihovně.

Tak co tomu říkáte? Už před šedesáti lety se někdo odvážil vyslovit myšlenky, které se dodnes nedostaly do povědomí veřejnosti. Ať jsou nám tedy oporou v naší nesnadné osvětové činnosti.

/db/

kontaktuj se se skupinou HOSI, adresa a tel. číslo". Prošba vylepení nálepky na školách sledovala ušlechtilý cíl, aby homosexuální mládež překonala izolovanost, mohla si najít přátele a zabránilo se její sebevražednosti. Místo toho však byla skupina HOSI pohnána před soud, obžalována „z náboru ke smilstvu“ a odsouzena.

RAKOUSKO - V rakouském parlamentu zamítli poslanci ÖVP /lidová strana/ návrh na odstranění tří paragrafů trestního zákona, diskriminujícího homosexuály. V důsledku toho vyzvala LAMBDA všechny své členy a příznivce /ovlivňuje celkem cca 0,5 miliónu občanů/, aby nikdo z nich tuto stranu ve volbách v říjnu 90 nevolil. Výsledky těchto voleb, ve kterých byla lidová strana těžce poražena, svědčí o tom, že boj našich přátel byl jednou z hlavních příčin její porážky. /přelož. z němčiny - jš -/

SAN FRANCISCO - Při návštěvě San Franciscu v USA se vyjádřil maďarský prezident Árpád CONCZ, že homosexuálové a heterosexuálové by měli být po všech stránkách zrovnoprávněni. Současně ale uvedl, že by homosexuální muži a ženy nemohli v Maďarsku žít tak otevřeně jako zde, protože Maďaři jsou příliš konzervativní.

ÍRÁN - V ÍRÁNU byla islámskými vůdci vyvolána nová vlna teroru proti homosexuálním mužům i ženám. Obyvatelstvo bylo vyzváno, aby homosexuály zavraždilo. Odhaduje se, že za poslední rok padlo za obětí tomuto pronásledování přes 1 000 osob.

ANGLIE - Anglická královna - matka zaměstnává nyní jen homosexuální sluhý. Zdůvodňuje to tím, že mají lepší chování k dámám a zůstávají déle v zaměstnání.

USA - Ve státě Masachusets byl zejména zásluhou Michaela Dukakise, zdejšího guvernéra /byl poraženým protivníkem G. Busche při volbě prezidenta USA/ schválen zákon zakazující jakoukoliv diskriminaci homosexuálů při všech společenských činnostech, zejména při přijímání do zaměstnání, při pronájmu bytů, apod. Jedná se teprve o druhý stát USA /po Wisconsinu/, kde byl tento pokrokový zákon prosazen.

USA - Jako každoročně byla v roce 1990 koncem léta v ulicích San Franciscu pořádána nejslavnější slavnost města, slavnost homosexuálů a lesbiček. Čtvrť homosexuálů Castro-street, jakož i hlavní tepna města Market-street, byly uzavřeny a na nich pořádány i několik hodin trvající show především s homosexuální tematikou. Organizace AIDS - pomoc zorganizovala sbírku na výstavbu domu, kde by byli soustředěni nemocní AIDS. Štěstí dárce si mohli za odměnu vybrat z mnoha pohledných a velmi spoře oblečených mužů svůj idol a objemout ho. Pro týž účel předvá-

PÍŠETE NÁM:

ANDY DÍK

Často vzpomínám na člověka, s kterým jsem se nikdy neviděl a nesetkal, který maloval obrazy a natáčel filmy, byl populární, žil v New Yorku a říkal, že „všechno je jedno, kámen nebo květina, slunce nebo moře, muž nebo žena. Všechno, co je kolem nás je tady proto, aby to tady bylo. Jak malicherné je soudit kohokoliv podle toho, s kým zrovna prožil noc.“

Svémi obrazy se vysmíval konvenčnosti, lidské nadutosti a hlouposti. Vzpomínám na člověka, který tím, že byl jiný, dokázal, že jsme vlastně všichni stejní.

Jmenoval se Andy Warhol.

- tp -

SLEPÁ LÁSKA ALEBO AKO SOM NALETELA

Dievčatá, tento příběh je určený pre Vás. Je skutočný, odohral sa v nedávnej minulosti, osoby majú vymyslené mená. Prezradím iba, že sú to členky našej organizácie.

Něžná revolúcia otvorila veľá stavidiel. Slobodná tlač mi umožnila naviazať kontakty s našimi ľuďmi, oboznámila som sa aj s členkami našej organizácie. Všetko bolo ako v panoramatickom filme. Trochu sa mi zakrútila hlava a z toho kolotoča som vyšla zamilovaná do Alžbety. Bolo to pre mňa neuveriteľné šťastie. Alžbeta mala partnerku, ale tvrdila, že sa rozchádzajú, nebo ju bezdôvodne týra a robí jej žiarlivostné scény. Ostávalo mi čakanie. Ale čo to bolo proti tomu, že som roky čakala bez nádeje na zmenu, bez nádeje na partnerku. Teraz to bolo iné. Verila som Alžbete, a preto aj toto čakanie bolo pre mňa hračkou. S Alžbetou sme si telefonovali, život mal zrazu celkom iné dimenzie, bolo mi krásne na svete.

Po týždni mi Alžbeta telefonovala, že je zúfalá a nikto jej v Prahe nemôže pomôcť. Potrebovala požičať peniaze na čižmičky, a keďže stratila peňaženku, nemohla by si ich kúpiť. Lúto mi bolo mojej Alžbety, a keďže som nechcela, aby trpela zimou, poslala som jej telegraficky okrúhlu sumičku. Sladkým hláskom mi prisľúbila, že v príbehu mesiaca dostane prémie a dlh mi vráti.

Odvtedy som ešte dva krát stretla Alžbetu. Pri poslednom stretnutí bolo jasné, že „táto láska“ je v defenzíve, ale nemohla som tomu ešte dlho uveriť.

Keď som vytriezvela zo „SVOJEJ VEĽKEJ LÁSKY“ žiadala som Alžbetu, aby mi vrátila dlh, ako prisľúbila. Nato sa mi vysmiala a napísala mi posmešný list.

Bola som hlúpa, naletela som podvodníčke. Myslím, že si zaslužím takéto ponaučenie. S tým už neurobím nič. **ALE ČO VY PRAŽSKÉ DEVY? DÚFAM, ŽE VY NENALETÍTE ALŽBETE!**

Viera

Co my na to?

Veřin příběh skoro všechny známe. Známe také Alžbetu a její pravé jméno. Jenom těžce si přiznáváme, že i mezi námi takové jsou. Bohužel. Můžeme snad udělat víc, než varovat před Alžbetou každou novou tvář, která do Lambdy přijde?

Naše idealistické stanovky s takovým případem nepočítají. Poradte nám, milé čtenářky.

Ži

/pozn. red.: odpověď napsaly členky ženské sekce v Praze. Jejich kontaktní adresa je 2. ŽO Lambda, pošt. schr. 13, 100 00 Pošta Praha 10/

děla známá pornohvězda v divadle strip-týz.

/z domova/

ČSFR - Na Úřad předsednictva vlády přišlo dosud na 11 000 dopisů, ve kterých občané upozorňují na porušování lidských práv. Petice s největším počtem podpisů, téměř 20 000, přišla z Moravy, kde občané požadují tvrdší postup proti těm, kdo protizákonně rozšiřují a prodávají pornografickou literaturu.

/Lidová demokracie 13. 12. 90/

OSTRAVA - v lednu 1991 vyšlo již 2. číslo neperiodického tisku „Obšťastník“ LAMBDA OSTRAVA. Je tištěn xeroxem, má 4 strany, jsou v něm informace o činnosti Svazu v krajském městě, přehled termínů diskoték, minipovídka, rubrika „Slyšeno, odposlechnuto, zaznamenáno“.

Termíny diskoték v klubu „PUMPA“ v Ostravě v únoru a březnu jsou: 16.2., 3.3., 16.3. 91 od 20,00-03,00hod.

16.2.91 se koná členská schůze v 18,00h. v klubu „PUMPA“.

INZERCE

SEZNÁMENÍ

● Val. Meziříč: Kluk z Válaška 30/169, štíhlý, sport. typ, hledá štíhlého kluka do 40 let. Vzajemná důvěra.

ZN. 1/1-91

● Nový Jičín: 27/180 černovlasý by rád našel soukromého zemědělce. Hospodaření ve dvou.

ZN. 2/1-91

● Púchov: 45ročný zo Stredného Slovenska hľadá štíhleho mladého chlapca 18 - 30 rokov, k peknému, nežnému a príjemnému sexuálnotímnému milovaniu. Zdravý, čistotný a uprímny chlapec je podmienkou. Napíš a pošli fotku, nebudeš ľutovať. Oddanosť, vernosť a láska.

ZN. 3/1-91

● Rožnov p. R.: VŠ 27/169/90 hledá pohl. přítele od 20 do 35 let z Moravy /není podm./ Konečně poznáme, co to znamená být šťastný. Budeme žít.

ZN. 4/1-91

● Mar. Lázne: 29letý, střední postavy, nekurák, hledá štíhleho, upřímného přítele do 25 let pro život. Nabízím lásku, důvěru a upřímnost. Žít znamená snít.

Zn./5/1-91

● Praha: 29letý by se rád seznámil s chlapcem 15-18 let. Pražák.

Zn. 6/1-91

● Praha: 30 letý zženštilý, hubený z Prahy, který se cítí být ženou, touží po muži černé pleti. Arab, Afričan. Napíšete?

Zn. 7/1-91

● Košice: Mám 33 rokov a som sama. Hľadám inteligentnú, vekom primeranú priateľku /podľa možnosti z východného Slovenska/, ktorá túži po stálom vzťahu.

Zn. 26/1-91

● 28/174 Kapličák střední postavy hledá hodného a sympatického přítele. Mít pro koho žít.

Zn. 29/1-91

R Ů z n é

● Proším kamaráda, který natočí na videokazetu VHS 180 nebo prodá i vymění kazetu nahranou s gay tematikou. Rychle a kvalitně.

Zn. 11/1-91

● Potřebuješ se poradit o svém zdravotním stavu, potřebuješ se svěřit se svými problémy, potřebuješ pomoci? Nabízím osobní setkání, konzultace o duševních i tělesných problémech, pomohu při ambulantním vyšetření či léčbě. Zajistím i ústavní vyšetření i léčbu, diskretně, na úrovni a seriózně. Mladý, ale zkušený lékař - internista.

Zn. 17/1-91

● Predám videokazety VHS 180min., kvalitne nahraté /SEX/ Cena cca 400,- Kčs za 1 kus.

Zn. 21/1-91

● Kdo nahraje na VHS kvalitní homopornofilm v 1. kopii na dobírku? Kazetu zašlu. Nabídněte.

Zn. 23/1-91

● Kontakte mit Gays in allen Teilen der Welt? Das ist möglich über den Internationale Homo Correspondentie Club. Informationen! „INTERGAY“, Haagweg 198, 2324 NB Leiden, Niederlande. Sie erhalten umgehend Antwort.

ZN. 24/1-91

● Prodám kvalitně nahrané videokazety VHS 180 s GAY-pornofilmy. Cena 330,- Kčs. Informace písemně.

ZN. 28/1-91

● 10X za 1 rok v operetě!

Pro členy Svazu LAMBDA přednostní vyřízení. Zájemci o předplatné v Hudebním divadle v Karlíně mohou se přihlásit u paní Matějkové, tel. 227073, 261404

Názvy představení:

Hra na pohádku máje

Někdo to rád horké

My fair lady

Funny girl

Rosemarie

Orfeus v podsvětí

Netopýr

Polská krev

Veselá vdova

Dívoctvorný hrnec

Čardášová princezna /pohost.představení/

● HLEDÁME FOTOMODELY - redakční kolektiv těchto novin hledá mladé chlapce a muže s pěkným sportovním tělem k fotografování ilustračních foto. Vyzýváme naše členy a ostatní příznivce, aby nám pomohli vylepšit vzhled novin. Napište na naši adresu /čitelně!/: jméno a kontaktní adresu, ročník narození, případně telefon. spojení do práce či domů, časové možnosti ve všední dny a přes weekend, přiložit 1 ks jakékoliv fotografie obličej libov. formátu a 1 ks foto celé postavy/ může být oblečená, nejlépe horní 1/2 těla nahá, ale i jiná/, nepřiliš starého data. Po konzultaci s fotografem se vybraným osobám ozveme, ostatním půjčené fotografie pošleme zpět.

INZERCE

Chcete-li u nás inzerovat, vyplňte KUPÓN k podání jednoho soukromého inzerátu. Vystříhnout a nalepit na korespondenční lístek.

N a b í d k y inzerátů pošlete na adresu: 1. ZO LAMBDA, poštovní schr. 13, Černokostelecká 20, pošta 10, 100 00 PRAHA 10

U v e ř e j n ě n í inzerátů je bezplatné. Pokud nám chcete za uveřejnění inzerátu poslat libovolný dobrovolný příspěvek, vyplňte na poště peněžní poukázku, označte poznámkou „DAR“ a zašlete na naši pošt. schránku.

Adresy inzerentů redakce nesdíljuje.

O d p o v ě d i na inzeráty zalepte do obálky, na přední stranu napište číslo inzerátu. Odpovědi pošleme inzerentovi hromadně do 1 měsíce od expedice novin. Pozdější odpovědi řešíme individuálně. Pro zaslání odpovědi přiložte 4 ks známek á 1,- Kčs do dopisu s nabídkou textu inzerátu.

KUPÓN - LAMBDA	
TEXT:	
JMÉNO A ADRESA: (nebude otištěno)	

ADRESÁŘ KONTAKTNÍCH ADRES

- Výkonný výbor Svazu LAMBDA, pošt. přihrádka 6, 150 06 - PRAHA 56
- 1. ZO LAMBDA PRAHA, pošt. přihr. 13, Černokostelecká 20, pošta 10, 100 00 PRAHA 10
- 2. ZO LAMBDA Praha /ženská sekce/, pošt. přihr. 13, Černokostelecká 20, pošta 10, 100 00 PRAHA 10
- ZO LAMBDA MOST, p. p. 9 a, 434 11 - MOST 11
- Oblastní výbor Svazu LAMBDA BRNO, p. o. box 18, 679 00 BRNO
- LAMBDA OSTRAVA, p. p. 377, 730 77 - OSTRAVA 1
- ZO LAMBDA ČESKÁ LÍPA, p. p. 25, 470 05 - Č. LÍPA - Sever
- GANYMEDES, pošta 3, 830 00 BRATISLAVA
- SAP MOST, p.p. 9a, 434 11 MOST 11
- GANYMEDES - východoslovenská odbočka, p. p. G-13 pošta 1, 043 43 Košice

Nově vznikající organizace se nám samy jistě přihlásí!

LAMBDA - tiskový orgán Svazu Lambda. Vydává redakční kolektiv při 1. ZO Svazu LAMBDA PRAHA. Kontaktní adresa redakce, příjem inzerátů, příspěvků a předplatného: pošt. schránka 13, Černokostelecká 20, pošta 10, 100 00 Praha 10.

Za pravdivost textů odpovídá autor. Redakce si vyhrazuje právo na redakční a stylistické úpravy příspěvků.

Distribuce poštou v zalepené obálce, vlastní sítí a kameloty.

Uzávěrka každého čísla k 15. datu předchozího měsíce.

Registr. č. 46824